

CAN YOU ANSWER THESE QUESTIONS?

1. Describe the view of Rav Shmuel Mohliver in regards to the significance of resettling Eretz Yisrael.
2. Describe the attitude of the Netziv to the settlement movement.
3. Describe the role of Yishmael in the promised Redemption, according to the Midrash Pirkei d'Rabbi Eliezer.
4. What was the Arab population in Palestine at the time of the Balfour Declaration? What was the Jewish population?
5. In light of the indigenous Arab population in Palestine and their demand for self determination, describe the basis for the Jewish claim to resettle Eretz Yisrael.

This and much more will be addressed in the second lecture of this series:

“The Many Streams Within Zionism -Part Two: Moshiach and Arab Relations.”

To derive maximum benefit from this lecture, keep these questions in mind as you listen to the lecture and read through the outline. Go back to these questions once again at the end of the lecture and see how well you answer them.

PLEASE NOTE: This outline and source book were designed as a powerful tool to help you appreciate and understand the basis of Jewish History. Although the lectures can be listened to without the use of the outline, we advise you to read the outline to enhance your comprehension. Use it, as well, as a handy reference guide and for quick review.

This lecture is dedicated to the memory and *Li-ilui Nishmas*

ר' זלמן בן ר' שרגא פייוועל הכהן ע"ה

Mr. Zelman Sosne of blessed memory

וגם לזכרון של כל בני משפחתו שנהרגו על קדוש השם

**and to the memory of all of the members of his family
who were killed in the Sanctification of Hashem's name.**

THE EPIC OF THE ETERNAL PEOPLE

Presented by Rabbi Shmuel Irons

Series XXIII Lecture #2

THE MANY STREAMS WITHIN ZIONISM-PART TWO:
MOSHIACH AND ARAB RELATIONS

A

ANTISEMITISM

N

NATIONALISM

I

INTELLIGENTSIA

M

MOSHIACH

A

ARAB RELATIONS

A

ASSIMILATION

M

MISSION OF ISRAEL

I

IDEOLOGIES

N

NON-ZIONISTS

I. Moshiach

A.

(1) וְהִתְוַדּוּ אֶת-עֲוֹנָם וְאֶת-עֲוֹן אֲבֹתָם בְּמַעַלְמָם אֲשֶׁר מָעְלוּ-בִּי וְאֶף אֲשֶׁר-הִלְכוּ עִמִּי בְקָרִי: אֶף-אֲנִי אֵלֶּךְ עִמָּם בְּקָרִי וְהִבֵּאתִי אֹתָם בְּאֶרֶץ אִי-בִיָּהֶם אוֹ-אֲזִי יִכְנַע לְבָבָם הָעֶרְל וְאֲזִי יִרְצוּ אֶת-עֲוֹנָם: וְזָכַרְתִּי אֶת-בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאֶף אֶת-בְּרִיתִי יִצְחָק וְאֶף אֶת-בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֲזָכֹר וְהָאֶרֶץ אֲזָכֹר: וַיִּקְרָא כוּמ-מִבֹּ

If they shall confess their iniquity, and the iniquity of their fathers, with their trespass which they trespassed against Me, and that also they have walked contrary to Me; And that I also have walked contrary to them, and have brought them into the land of their enemies; if then their uncircumcised hearts are humbled, and they accept the punishment of their iniquity; Then will I remember My covenant with Jacob, and also My covenant with Isaac, and also My covenant with Abraham will I remember; and I will remember the land. **Leviticus 26:40-42**

(2) וְהָיָה כִּי-יָבֹאוּ עָלֶיךָ כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הַבְּרָכָה וְהַקְּלָלָה אֲשֶׁר נָתַתִּי לְפָנֶיךָ וְהִשְׁבַּת אֶל-לִבְכֶּךָ בְּכָל-הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הִדִּיחָךְ ד' א-לֹהֶיךָ שָׁמָּה: וְשִׁבַּת עַד-ד' א-לֹהֶיךָ וְשָׁמַעְתָּ בְּקוֹלִי כָּל אֲשֶׁר-אֲנִי מְצַוְךָ הַיּוֹם אֹתָהּ וּבִנְיֶיךָ בְּכָל-לִבְכֶּךָ וּבְכָל-נַפְשְׁךָ: וְשָׁב ד' א-לֹהֶיךָ אֶת-שְׁבוּתְךָ וְרַחֲמֶךָ וְשָׁב וּקְבַצְךָ מִכָּל-הָעַמִּים אֲשֶׁר הִפִּיצְךָ ד' א-לֹהֶיךָ שָׁמָּה: אִם-יִהְיֶה נִדְחָךְ בְּקִצָּה הַשָּׁמַיִם מִשָּׁם יִקְבָּצְךָ ד' א-לֹהֶיךָ וּמִשָּׁם יִקְחָךְ: וְהִבִּיאָךְ ד' א-לֹהֶיךָ אֶל-הָאֶרֶץ אֲשֶׁר-יִרְשׁוּ אֲבֹתֶיךָ וִירְשָׁתָהּ וְהִיטְבָּךְ וְהָרַבְךָ מֵאֲבֹתֶיךָ: וּמַל ד' א-לֹהֶיךָ אֶת-לִבְכֶּךָ וְאֶת-לִבְבִּי זֶרַעַךְ לְאַהֲבָה אֶת-ד' א-לֹהֶיךָ בְּכָל-לִבְכֶּךָ וּבְכָל-נַפְשְׁךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ: וְנָתַן ד' א-לֹהֶיךָ אֶת כָּל-הָאֱלֹת הָאֵלֶּה עַל-אֲבִיךָ וְעַל-שְׁנָאֶיךָ אֲשֶׁר רָדְפוּךָ: וְאֹתָהּ תָּשׁוּב וְשָׁמַעְתָּ בְּקוֹל ד' וְעָשִׂיתָ אֶת-כָּל-מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוְךָ הַיּוֹם: דְּבָרִים ל:א-ח

And it shall come to pass, when all these things have come upon you, the blessing and the curse, which I have set before you, and you shall call them to mind among all the nations, where the L-rd your G-d has driven you, And shall return to the L-rd your G-d, and shall obey His voice according to all that I command you this day, you and your children, with all your heart, and with all your soul; That then the L-rd your G-d will turn your captivity, and have compassion upon you, and will return and gather you from all the nations, where the L-rd your G-d has scattered you. If your outcasts have been driven out to the farthest parts of heaven, from there will the L-rd your G-d gather you, and from there will He fetch you; And the L-rd your G-d will bring you into the land which your fathers possessed, and you shall possess it; and He will do you good, and multiply you above your fathers. And the L-rd your G-d will circumcise your heart, and the heart of your seed, to love the L-rd your G-d with all your heart, and with all your soul, that you may live. And the L-rd your G-d will put all these curses upon your enemies, and on those who hate you, who persecuted you. And you shall return and obey the voice of the L-rd, and do all His commandments which I command you this day. **Deuteronomy 30:1-8**

(3) כִּי־יָמִי צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֶרְאֶנּוּ נִפְלְאוֹת: מִיָּה ז:טו

As in the days when you came out of the land of Egypt I will show him marvelous things. **Micha 7:15**

(4) וְהָיָה כִּי-יָבֹאוּ עָלֶיךָ כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הַבְּרָכָה וְהַקְּלָלָה וּגו' וְשִׁבַּת עַד ד' א-לֹהֶיךָ וְשָׁמַעְתָּ בְּקוֹלִי כָּל אֲשֶׁר-אֲנִי מְצַוְךָ הַיּוֹם אֹתָהּ וּבִנְיֶיךָ בְּכָל-לִבְכֶּךָ וּבְכָל-נַפְשְׁךָ: וְשָׁב ד' א-לֹהֶיךָ אֶת-שְׁבוּתְךָ וְרַחֲמֶךָ וְשָׁב וּקְבַצְךָ מִכָּל-הָעַמִּים וּגו' וְהִבִּיאָךְ ד' א-לֹהֶיךָ אֶל-הָאֶרֶץ וּגו' וּמַל ד' א-לֹהֶיךָ אֶת-לִבְכֶּךָ וְהִיטְבָּךְ וְהָרַבְךָ מִשְׁנֵי אֲבֹתֶיךָ: וְנָתַן ד' א-לֹהֶיךָ אֶת כָּל-הָאֱלֹת הָאֵלֶּה עַל-אֲבִיךָ וְעַל-שְׁנֵי אֲבֹתֶיךָ אֲשֶׁר רָדְפוּךָ: וְאֹתָהּ תָּשׁוּב וְשָׁמַעְתָּ בְּקוֹל ד' וְעָשִׂיתָ אֶת-כָּל-מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוְךָ הַיּוֹם: דְּבָרִים ל:א-ו). הַכְּתוּבִים הֵלֵלּוּ קִשְׁיָה לְהַבִּין כִּי פְשׁוּטִים, דִּהָא לִפִּי הַמְּבֹאֵר בְּכָתוּב לֹא יִקְבָּצְךָ ד' רַק עַד אֲשֶׁר יָשׁוּבוּ אֵלָיו בְּבֹל לִבָּם וּנְפֶשָׁם, וְאִם מֵאַחֵר שֶׁכָּבַר שָׁבוּ אֵלָיו בְּכָל לִבָּם, לְמַה צְרִיכִים

עוד שימול ד' את לבכם להשיבם אליו? לענ"ד מרומז פה ענין נפלא בגאולה העתידה, אשר אנחנו מקוים לה. הנה ידוע כי בגאולה העתידה דעת הרבה מהגדולים ורוב ההמון שתהיה על דרך נס ופלא נעלה הרבה מדרכי הטבע. אמנם נמצאים ג"כ מגדולי החכמים, אשר דעתם נוטה שהגאולה או לכה"פ התחלת הגאולה תהיה בדרך טבעי כמבואר בירושלמי פ"ק דברכות מה אילת השחר מאיר קמעא קמעא וכו'; ודעתי הקטנה ג"כ נוטה לזה עפ"י מה שמצינו לחכמינו ז"ל שני מאמרים רצופים בסנהדרין דף צ"ח ע"א לריב"ל ז"ל לריב"ל רמי כתיב בעתה וכתוב אחישנה, זכו אחישנה לא זכי בעתה; עוד שם לריב"ל רמי כתיב. וארי עם ענני שמיא וכתוב עני ורוכב על חמור, זכו עם ענני שמיא לא זכו עני ורוכב על חמור. הנה לפענ"ד שני מאמרי ריב"ל הסמוכים נושאים עליהם חותם אחד והוא שמצינו הרבה כתובים שמורים כי הגאולה תהיה בדרך נס ופלא מאד נעלה, ומצינו ג"כ כתובים שמורים, כי הגאולה תהיה במדרגה נמוכה בדרך טבעי. לזה אמר שאם זכו אחישנה, ר"ל אף שעפ"י דרך הטבע לא יהיו ראויים לגאולה, אבל אנכי אחישנה בדרך נס ופלא ותהיה באופן מאד נעלה. אמנם אם לא זכו תהיה בעתה, ר"ל עפ"י דרך הטבע, הכלל גדול אמרו לנו חכמינו ז"ל: אין לך אדם שאין לו שעה, והנה אם כי באדם פרטי אין הדבר ניכר כ"כ, אבל באומה כללית כבר נתאמתו דבריהם כי כל עם אשר היא קיים ועומד אעפ"י שהוא במצב השפלות עכ"ז תגיע עתו להשיג רום מצבו. אפס תקוה רק לעם שכבר נמחק שמו מן התבל, אבל העם אשר לא נמחק שמו יבא יומו לעלות על במתי ההצלחה כאשר הורצו הנסיון בלאומי אטליא ויון. השי"ת הבטיח לנו בתורתו "וגם בהיותם בגוים לא מאסתי ולא גאלתי לכלותם" א"כ איפוא תקותנו לא תשוב ריקם שבאחרית הימים נקח את עטרתנו לעם בפני עצמו בארצנו הקדושה. וזה יהיה בדרך הטבע, כמו שראינו, כי כבר האיר לנו קצה השחר, השגנו זכויות וחרות, ומאתנו אנשים העומדים ברום המעלה בחכמה בכסף ובמשרה, וזהו אם לא זכו תהיה בעתה, ר"ל שמעט מעט. נתעלה מעלה עד שנשוב לארצנו. אמנם אופן גאולה כזאת יהיה במדרגה נמוכה לכה"פ בהתחלתה, כי דרכי הטבע אינם כמדלגים על ההרים אלא בהדרגה. וזה מבאר אח"כ ביתר באור, שאם זכו להחיש הגאולה אזי תהיה באופן נעלה וארו עם ענני שמיא, אבל אם לא זכו אזי תהיה בעתה עפ"י דרכי הטבע במדרגה נמוכה עני רוכב על חמור, וא"כ איפוא מכיון שאנו רואים שלא זכינו במעשינו להחיש לנו הגאולה, כי מאחר שהראשונים בגודל צדקתם לא זכו להחיש להם הגאולה שתהיה נסית אנחנו ודאי לא נזכה לזה, וזה לא יכחיש כל איש אשר לו שכל ישר, עלינו לצפות אל הגאולה בעתה והיא תהיה עפ"י דרך הטבע ובמדרגה נמוכה. . . . והנה הגם שהגאולה תהיה בדרך הטבע, עכ"ז לא תהיה חלילה כדרך מקרה, כי אין מקרה בתבל, ומי הוא מנהיג הטבע הלא רק ד' לבדו. אבל עכ"פ היא צריכה להיות בדרך טבעי, היינו שאנחנו מצדנו כאשר כבר נהיה מוכשרים לזה נשתדל לפני כל מלכי תבל ורוזני ארץ שישכימו להיטיב עם עמנו תחת הצרות והמכאובים אשר הציקו אבותיהם לאבותינו, והשי"ת יעזור לנו להשיג את ארצנו ולקבץ את פזורינו, כמו שאמר הנביא "עברו עברו בשערים פנו דרך העם סלו סלו המסילה סקלו מאבן הרימי גס על העמים" (ישעיה סב). רצונו, אתם מוכרחים להתעורר בזה לעשות השתדלות לפנות דרך העם ולסקל ולהסיר כל מונע ומכשול, אז הנה ד' השמיע אל קצה הארץ אמרי לבת ציון הנה ישעך בא, מובן מאליו כי האנשים, אשר הקדישו כל ימיהם לתורה ולעבודה וחוץ מכותלי בהמ"ד אינם יודעים עד מה, אין ביכולתם לעשות השתדלות בדרך הטבע לגאולתנו, אבל החכמים הרוזנים והשועים מעמנו, הראויים לעמוד בהיכל מלך, הגבירים הגדולים, אשר אין קיץ לאוצרותם, אם ירצו בכל לבכם לעשות השתדלות בדרך הטבע בדבר הגדול הזה כפי יכולתם לא יבצר מהם הדבר בעזר ד' אלקי ישראל וגואלם. מאמר מרה"ג ר' שמואל מוהליבר אשר הודפס בשנת תרל"ז אשר מובא בס' שמואל מאת ר' יהודה לייב פישמן

"And it shall come to pass, when all these things have come upon you, the blessing and the curse, . . . And you shall return to the L-rd your G-d, and shall obey His voice according to all that I command you this day, you and your children, with all your heart, and with all your soul;

That then the L-rd your G-d will return your captivity, and have compassion upon you, and will return and gather you from all the nations, . . . And the L-rd your G-d will bring you into the land . . . And the L-rd your G-d will circumcise your heart, . . .” (Deuteronomy 30:1-6) It is difficult to understand the simple meaning of these verses, because it is clear from Scripture that Hashem will not gather them unless they first return to Him with all their heart and soul. If that is the case, then why, after they had already returned unto Him with all of their heart and soul is there a need for Hashem to circumcise their heart to return unto Him? In my humble opinion Scripture is hinting at something amazing which will occur at the time of the future redemption, for which we so long. Behold it is well known that it is the opinion of many of the great Torah scholars and majority of the masses that the future redemption will occur in a miraculous and extraordinary fashion, greatly beyond and above the natural course of events. There are, however, great Torah scholars whose opinion is that the redemption, or at least the beginnings of the redemption, will occur in a natural manner, as is evident from the following passage in the Talmud Yerushalmi in the first chapter of the tractate Berachos, “Just as the dawn spreads its light very slowly etc.” My humble opinion also sides with that [school of thought], based upon the following two statements of our Sage, Rabbi Yehoshua ben Levi, of blessed memory, which appear consecutively in the tractate Sanhedrin 98a.: Rabbi Alexandri said: Rabbi Yehoshua b. Levi pointed out the following contradiction: It is written (Isaiah 60:22), “in its time [will the redemption come],” while it is also written (ibid.), “I [the L-rd] will hasten it!” — [His explanation was:] if they are worthy, “I will hasten it”: if not, “[it will come] at its due time”. [The following is the second statement:] R. Alexandri said: R. Yehoshua ben Levi pointed out the apparent contradiction between the following two verses: It is written (Daniel 7:13), “And behold, one like the son of man came with the clouds of heaven,” while [elsewhere] it is written (Zechariah 9:7), “[behold, your king comes unto you . . .] lowly, and riding upon a donkey”? — [He went on to explain:] if they are meritorious, [he will come] “with the clouds of heaven” (i.e. swiftly and majestically); if not, “lowly and riding upon a donkey”. Behold the two statements of Rabbi Yehoshua ben Levi bear the same stamp (i.e. message). We find many verses in Scripture which indicate that the redemption will occur in a miraculous and extraordinary manner and we find other verses in Scripture that indicate that the redemption will be of a lower level and will occur in a natural manner. Regarding this did he say, “If they merit it, it will occur swiftly,” i.e. even though they wouldn’t be able to be redeemed through natural means, nevertheless Hashem says, “I will hasten their redemption in a miraculous, extraordinary, and elevated manner.” However, if they are not worthy, then they will be redeemed “in its right time,” i.e. in a natural fashion.

Now our Sages, of blessed memory, have told us an important principle (Avos 4:3), “There is no man that doesn’t have his hour.” Behold, this principle is not very evident when it comes to a single individual. In regards to a whole nation, however, this thing has been clearly shown to be true, for every nation that is still functioning, even if it is presently in a humble state, will eventually have its “hour” to reach great heights. While there is no hope for a nation that has been wiped off the face of the earth, for a nation which has not become extinct, however, its day will come and it will rise to the heights of success, as is evident [today] with Italy and Greece. [Now] Hashem in his Torah has promised us (Leviticus 26:33), “And yet for all that, when they are in the land of their enemies, I will not cast them away, nor will I loathe them, to destroy them utterly, . . .” Consequently, our hopes will not be dashed but rather at the end of the days we will take our crown and become an independent nation in our Holy Land. This will occur in a natural manner, as we have seen, for the dawn has already cast some light upon us. We have achieved some rights and freedom and we have people [amongst us] who have reached the pinnacle of success in wisdom (science), finance, and government. This is a fulfillment of, “if they do not merit then it will occur in its right time,” i.e. very slowly. We will continue to reach heights until

we will eventually return to our land. This form of redemption, however, will unfold in a humble manner, at least in its initial stages, for in a natural manner things evolve and do not instantly make great leaps (lit. "skip upon the mountains"). [R. Yehoshua ben Levi] subsequently elucidates this principle with greater clarity: If they merit to have the redemption hastened, then it will occur in an impressive manner, "And behold, one like the son of man came with the clouds of heaven." But if they do not merit this, then the redemption will occur "in its right time" i.e. in a natural manner, "lowly, and riding upon a donkey". Now we see that we have not merited through our deeds to hasten the redemption, this despite the great righteousness of the earlier generations. Now if [the earlier generations] did not merit that the redemption be hastened and come about in a miraculous manner, most certainly we won't merit such a redemption. No clear thinker can deny this. We have to look forward to a redemption in "its right time" which will occur naturally, in a humble manner. . . . Now even though it will unfold in a natural manner, it will not happen, G-d forbid, in a haphazard fashion, for there is no "accident" on earth, for the One who directs nature is none other than Hashem, Himself. Nevertheless it needs to come about in a natural manner, i.e. that once we have attained sufficient influence, we should plead our cause before the kings and nobility of the earth that they should agree to make reparations for the troubles and pain which their forefathers inflicted upon our forefathers and, thus, through G-d's help, they should arrange that we gain control of our land and gather together our dispersed people, as the Prophet stated (Isaiah 62:10), "Go through, go through the gates; prepare the way of the people; build up, build up the highway; gather out the stones; lift up a standard for the people." He means to say that you must arouse yourselves and make the effort to clear the way for the people, to remove the stones and any impediment. Then will Hashem proclaim to the ends of the earth, "Say to the daughter of Zion, Behold, your salvation comes." (Isaiah 62:11) It is self evident that those who have dedicated their whole lives to the study of Torah and Divine service and are not familiar with the world outside of the *bais medrash* (study hall) do not have the ability to take the necessary natural steps to effect our redemption. However those intellectuals, noblemen and magnates amongst our people who are well suited to stand in the palace of the king, those great philanthropists of untold wealth, if they so passionately desired to exert themselves and make the proper substantive efforts to bring about this great thing, there is nothing, with the help of Hashem, the G-d of Israel and its Redeemer, that will stand in their way. **Rav Shmuel Mohliver in an article published in the year 1876, quoted in "Sefer Shmuel" by R. Yehudah Leib Fishman (Maimon)**

B.

והנה הנסיון הוכיח לנו במשך המאה האחרונה, כי ימי גאולתנו הולכים וקרבים כי בעזר ד' הוסר העול שבת מדהבה, וד' יתברך בחסדו החל להרים קרן ישראל ולנשוא לעיני הגוים, ובדרך כלל ברוב מדינות אירופא הננו עומדים על גרם המעלות ורק עוד מדרגה אחת או שתיים וגאולתנו תהיה בלי ספק. הן זה איזה מאות שנים אשר היו ימי הבינים, שאז עמדו ישראל ברום המעלה ברוחניות, כי אז היו גאוני התורה צדיקים וקדושים מאד נעלים, ובגשמיות היו בתכלית השפלות עד כי היו הפקר לכל ואלפי רבבות קדושים וטהורים נשרפו על קדושת שמו. ומאז נתמעטו הלבבות ובמצבם הרוחני הלכו הלך ודל, אבל תחת זה במצבנו הגשמי הננו הולכים הלך וגדול עד כי הגענו למצב ההוה. והנה ידוע, כי מאז אשר נתערבו בגוים ללמוד שפות ולהבין חכמית למודיות נתמעטה התורה ונחסרה האמונה, אבל דבר זה הלא כמעט הכרח היא. ד' יתברך בחמלתו על עמו אחר רוב תלאותיהם ומצוקותיהם התחיל להרים מצבם עפ"י דרכי הטבע במה שנתן בלב המלכים והשרים לקרב גם את האומה הישראלית לתת לפנייהם חוקים ומשפטים צדיקים. ממילא כאשר ראו בני עמנו כי שערי ההצלחה פתוחים לפנייהם החלו גם המה לבא בשערים האלה, ובלי שפה וידיעה אי אפשר לבא בשערים הללו. מובן מאליו כשהתחילו להתחכם וגם להצליח הזניחו מעט מעט את התורה כאמור

"וישמן ישרון ויבעט" והיה אם ישאל האיש אשר לו לב רגש וחרד לאהבת התורה והאמונה לאמר הן כפי הדברים האמורים הלא כ"ז סבה מאת ד' להביא את ישראל לארצם ולאדמתם, אבל האם עוזבי תורה ותוכחי אמונה המה ינחלו את הארץ? הזויה תקות ישראל לשוב אל ארצו ולהשליך את תורתו? ע"ז אשיב, נחכה נא מעט עד אשר נזכה לעלות לציון ועינינו תחזינה בבנין הר קדשנו וממשלת ישראל, אז ישפוך עלינו ד' את רוחו ממרום להפוך את לבבנו לעבדו באמת. וזה אשר רמזו לנו הכתובים הנ"ל והיה כי יבאו עליך וגו' ושבת עד ד' וגו' היא כל זמן ההוה והעתיד להיות עד אשר נשוב לארצנו. ואם כי הורם קרננו, אבל התורה והיראה הולכת וחסרה כנ"ל, ע"כ הבטיחנו ד' יתברך, כי כאשר נזכה לשוב לארצנו אז "ומל ד' אלקיך את לבבך ואת לבב זרעך לאהבה את ד' אלקיך וגו'". מאמר מרה"ג ר' שמואל מוהליבר אשר הודפס בשנת תרל"ו אשר מובא בס' שמואל מאת ר' יהודה ליב פישמן

Behold, experience has born out the fact that in the past hundred years our redemption is progressively getting closer, for with Hashem's help the yoke of oppression has been removed and Hashem, in His kindness, has begun to raise up the dignity (lit. horn) of Israel and elevate them in the eyes of the nations. Generally, in most of the nations of Europe we are standing in an elevated position and if we rise only another one or two steps, our redemption, without a doubt, is at hand. Behold, only several hundred years ago, in the Middle Ages, the Jewish people stood at an amazing spiritual level, for then there were *gaonei Torah* (Torah geniuses), *tzaddikim* v' *kedoshim* (saints and men of piety) of extraordinary stature. We were then, however, in a physical and material state of utter wretchedness, to the extent that we were terribly vulnerable, lacking any protection, and where thousands upon thousands of men and women of saintliness and purity were burned in the Sanctification of His name. From that time on, our sensitivity, our understanding [of Torah], and our spiritual state has increasingly diminished. On the other hand, however, our physical and material situation has progressively improved until we have reached our present state of affairs. Now it is common knowledge that from the time that we began assimilating amongst the nations to study their various languages and understand their worldly contributions, that the study of Torah has diminished and our beliefs have been affected. But these consequences were almost inevitable. Hashem, may He be blessed, in His mercy, after so much suffering and hardship, began to elevate their position in a natural manner by placing the idea in the hearts of the royalty and the nobility to also embrace the people of Israel by issuing fair laws and ordinances [for their protection]. Thus, when members of our people saw that the gates of triumph were opened before them, they began to enter those gates. Now without familiarity with their language and knowledge of their culture it is impossible to enter those gates. It is obvious, however, that when they began to become educated and successful, they slowly abandoned the Torah, as it says (Deuteronomy 32:15), "But Jeshurun became fat, and kicked." Now if a sensitive person who passionately loves the Torah and the Jewish faith asks the following question, "According to the above, that this is all part of a Divine process to bring the Jewish people back to their land and soil, how is it possible that those who abandon the Torah and challenge our faith will inherit the land? Is this the realization of the dream of the Jewish people that they return to the land but throw away His Torah?" To this I will reply, "Let us wait just a little bit longer until we merit to go up to Zion and see the rebuilding of our holy mountain and the government of the people of Israel. Then Hashem will pour upon us His spirit from Above to turn our hearts to serve Him in all sincerity." This is what is hinted at in the previously quoted verses, "And it shall come to pass, when all these things have come upon you, . . . And shall return to the L-rd your G-d, etc." This is referring to the present and the near future until we return to our land. Now even though our dignity will be elevated, but yet the Torah and fear of G-d will progressively be diminished, as we stated above, Hashem, may He be blessed, has promised us that when we merit to return to the land then, "The L-rd your G-d will

circumcise your heart, and the heart of your descendants to love the L-rd your G-d . . .”
Rav Shmuel Mohliver in an article published in the year 1876, quoted in “Sefer Shmuel” by R. Yehudah Leib Fishman (Maimon)

C.

(1) כבר כתבתי בקצרה למע"כ נ"י שאין נפשי נוחה מהספר דרישת ציון שהעלה הגאון וצדיק מוהרצ"ה קלישער ז"ל כי נוסד על אור מתעה שראה בארצות המערב שניתן שווי זכויות לאחינו. והיה מדמה כי זהו הבטחת ושב ד' א-להיך את שבותך ורחמך מעתה עלינו להגיע לסופיה דקרא "ושב וקבצך" וגו' ובמח"כ אינן אלא דברים בטלים. . . . שזה האור של שווי זכויות החשיך עיני אחינו בארצות המערב והסיר צורת היהדות, זולת יחידי סגולה. . . . שהרי לפני זה המקרא כתיב ושבתי עד ד' אלקיך ושמעת בקולו וגו' ולא החל להתקיים כלל. . . . נפתלי צבי יהודא ברלין. מכתב מהנצי"ב לר' חיים יוסף יפה, ג' תשרי תרנ"א, הובא בס' מרא דארעא דישראל,

I have already written to his honor that I am not comfortable with the *Sefer Drishas Tzion* which was composed by the Gaon and Tzaddik, Rav Tzvi Hirsch Kalischer, of blessed memory, because it was founded on a false premise. Because he saw that the nations of the West granted the Jews equal rights, he felt that it was a fulfillment of the promise (Deuteronomy 30:3), "That then the L-rd your G-d (v'shov) will turn your captivity, and have compassion upon you," and therefore felt that we are about to see the fulfillment of, "and will return (v'shov) and gather you from all the nations." In my humble opinion this is all trumpery (*devorim bitailim*) for the following reasons: . . . This light of equal rights has actually darkened the eyes of our brethren in the lands of the West and, with the exception of a notable few, has been responsible for their having removed from themselves any semblance of Judaism. [In addition] behold in the previous verse it is written (ibid. 30:2), "And you shall return to the L-rd your G-d, and shall obey His voice according to all that I command you this day." This has not begun at all! . . . **Letter from the Netziv to R. Chaim Yosef Yaffa dated the 3rd of Tishrei 5651 (September 17, 1890)**

(2) ראה ראינו, כי ה[ח]יה ד' את רוח עמו ישראל בכל חלקי תבל ומלואה להושיב נחלות שוממות בארץ הקדושה ולכונן שם מושבות לנדחי ישראל וקול ד' דופק על פתחי לבבנו לאמר: פתחו לי פתח בפעולתכם, כי הגיעה השעה אשר לא יאמר עוד על א"י עזובה ואין דורש אותה, ועתה סרה מעליה קללת ד' שתהיה הארץ שוממה, ובא דבר ד' בכריתת ברית לאמר: והארץ אזכר! מכתב אשר כתב הנצי"ב לבני עדתו ק"ק וואלאזין לעוררם להשתתף בפרוטותיהם לשוב ארץ ישראל, הובא ב"ארץ צבי", קובץ מאמרים בענין ארץ ישראל ע' 92-93

We have seen how Hashem has inspired the spirit of His people, Israel, who are now living in every part of the civilized world, to go up and colonize the desolate areas within our Holy Land and establish settlements there for the outcasts of Israel. The voice of Hashem is knocking on the entrances of our hearts saying (see Song of Songs 5:2), "Open up for Me an opening through your actions, for the time has come in which they will no longer say, 'Eretz Yisrael is forsaken and there is none who is concerned for its welfare.'" The curse of Hashem that the land be desolate has now been removed, and the words which Hashem uttered in His covenant (Leviticus 26:42), "And I will remember the land," is now being fulfilled. **A Fundraising Letter by the Netziv to the Community of Volozhin to Support the Settlement Effort**

(3) . . . כי אחרי שנתעורר הרעיון בקרב ישראל מקצה העולם ועד קצהו, בכל מקום אשר אנחנו מפוזרים, וקול המון כקול ש-די בדברו ע"י נביאיו, וע"כ עלינו להמשיך אחרי קול דבריו זה ולבטוח בו ית' שיגמור אחרינו. מכתב מהרה"ג הנצי"ב לטובי חובבי ציון בווארשא, הובא ב"ארץ צבי", קובץ מאמרים בענין ארץ ישראל ע' 93-95

. . . Since the idea [of resettlement] has arisen within Israel, from one end of the world to the other, in every place in which we are dispersed, and the voice of the masses of Jewry is like the voice of the Al-mighty as He spoke to His prophets, we, perforce, must be drawn after the voice of His and to trust in Him, the blessed One, that He will complete that which we start. . . . **Letter from the Netziv to the Hovevei Tzion Society of Warsaw**

D.

(1) הנה אם גם היו האנשים האלה שלמים עם ד' ותורתו, וגם היה מקום לחשוב ששיגו מטרם, אין לנו לשמוע להם לדבר הזה, לעשות גאולתנו בכח עצמינו, והלא אין רשאים גם לדחוק את הקץ להרבות בתחנונים ע"ז. . . וכש"כ בכחות ותחבולות גשמיים, דהיינו לצאת מהגלות בזרוע אין אנו רשאים, ולא בזה תהיה גאולתנו ופדות נפשנו, ובפרט שהוא נגד תקותנו האמתית כי כל צפיתנו ותקותנו הוא שיבא הקב"ה לנו מ"צ בב"א ותהי' גאולתנו ע"י הקב"ה בעצמו, . . . ובהגלות הזה עלינו לצפות רק לגאולתנו וישועתנו של הקב"ה בעצמו שלא ע"י בוד' ותהי' גאולתנו שלמה. אגרת מהאדמו"ר מליובאוויטש, ר' של' דובער, אור לישרים ע' 57

Behold, even if these men would be completely committed to Hashem and His Torah and even if they could conceivably achieve their goal, we shouldn't listen to them and effect our redemption through our own hands. Behold, we are not allowed to press for an immediate redemption even through means of concerted prayer (see Rashi, Kesubos 111a) . . . and most certainly not through physical force or human contrivances, i.e. we are not allowed to extricate ourselves from the exile through forceful means. This will not bring about our deliverance and redemption, especially since true fulfillment of our hopes and our entire longing and hope is that the Holy One, blessed be He, will bring, speedily in our days, the true teacher (Moshiach) and the Redemption will be through the Holy One, blessed be He, Himself. . . . In this Exile we should only await the redemption and deliverance of the Holy One, Himself, and not [a deliverance] through human means. Only then will our Redemption be perfect. **Letter from the [fifth] Admor of Lubavitch, Rav Sholom Dov Baer Schneersohn, Sefer Ohr Layeshorim, p. 57**

(2) הנלהבים מרעיון הנ"ל לא הסתפקו לברר מעלת הענין מצד עצמו, רק ראו להטיף בזה נטפי הגאולה ואגלי הישועה, עד כי מקצת מהם בתמימותם ובהתלהבותם העמידו את קץ הגאולה על נקודה זו, וגזרו אומר כי כלו כל הקצין ואין הדבר תלוי אלא בישובה של א"י, והרבו להטות גם כמה מקראות ומחז"ל לדעתם, ומובן הדבר כי בזה נתנו יד לעורר ריב ומדון. . . . הגאולה כשהיא לעצמה היא נעלה מכל ענין טבעי והשתדלות אנושי ורק בהררי הנס והפלא יסודתה. הרה"ג ר' יצחק יעקב ריינעס, מאמר "אורחת חיים" תרמ"ח נדפס בשנת תרמ"ח ב"בית המדרש" ע' 60-70

Those who were impassioned by this idea [of resettling Eretz Yisrael] weren't satisfied in explaining its inherent merits, rather, they saw fit to add to it [the notion] that this will slowly, drop by drop, bring about the redemption. In fact, some of them, in their naivete and passion, felt that the whole redemption was dependent solely on this. Thus they announced that all of the predicted times of redemption have already passed and now it was solely dependent upon our return to Eretz Yisrael. They [also] reinterpreted many verses of Scripture and statements of our Sages in this light. It is obvious that through this they caused great strife and controversy. . . . The redemption, in itself, is above any natural law or human intervention. Rather its foundation is built upon the miraculous and the supernatural. **HaRav HaGaon R. Yitzchak Yaakov Reines, "Orchos Chaim", an essay published in 1888 in "Bais HaMedrash" pp. 60-70**

(3) . . . אם כן אפוא, מובן, כי אם נמצא, שיש איסור מיוחד האוסר כל תחבולה טבעית למהירת הגאולה נודע, . . . וכמו דאיתא בכתובות (דף קיא.). . . הרה"ג ר' יצחק יעקב ריינעס, ס' שערי אורה ושמחה

. . . Consequently, it is self understood that there is a special prohibition to initiate any natural scheme to hasten the Redemption, as it is well known . . . as it is stated in the gemora in Kesubos 111a. **Rav Yitzchak Yaakov Reines, Shaarei Orah V'Simcha, 1899**

E.

. . . עומד בכל משך זמן הגלות המצב הכללי של האומה בדרך ניגודי של אלה שני הכוחות, שלפעמים מתגלה נטיה לחוזק הלאומי החמרי ויתר הצרכים האנושים הכוללים, שנובע בעיקרו מיסוד הנטיה המיוחדת ליוסף ואפרים, ולפעמים מתנערת הנטיה הרוחנית לקיומה של תורה והפרחת הצד הרוחני המיוחד לישראל, להרים קרן ביראת ד' באהבתו, ובאהבתה של תורה ודרכיה. . . והנה, בתור עקבא דמשיח ב"י, נתגלה חזיון הציונות בדורנו הנוטה לצד הכללי ביותר, ומצד חסרון הכשרתנו אין הכחות מתאחדים, להשכיל מעבר מזה איך שההכשר הכללי לישראל אינו כ"א בסיס ליסודו המיוחד, וע"כ צריך שתהיה ההנהגה מכוונת לתכלית ההתעלות המיוחדת, ולהיות מושפעת הרבה מהסגולה של יחידי הדור צדיקים וחכמי תורה, ולעומת זה ההכרה שהחפץ לחזקם של ישראל והתנערותם בתור אומה חיה, עם כל צרכיה החומריים, שהוא דבר נכון כשמצטרף לכל התכונה הראויה, גרמה עד כה שלא הצליחה במעשיה, עד שחסרון ההצלחה גרם לסכסוכי דעות וריב אחים, שהלכו בדרך מסוכנה כזאת עד שהמנהיג הראשי נפל חלל מעוצר רעה ויגון. ע"כ ראוי לנו לשים אל לב להשתדל לנטית ההתאחדות של עץ יוסף ועץ יהודה, לשמח בהתנערות חפץ החיים הבריאים החומריים המפעם בכלל באומה, ולדעת שהתכונה הזאת אינה תכליתם של ישראל, כי אם הכשר הגון כשיגודל ע"פ דרכו, וכשאינו מתנהל למטרת ההכנעה לצד הרוחני והשאיפה אליו, הלא ערכו נחשב כערך מלכות אפרים שנעשו עוגה בלי הפוכה, מפני שעזבו מקור מים חיים ומצרים קראו אשור הלכו. . . הספד של הרה"ג ראי"ה קוק על דר. בנימין זאב הרצל ביפו כ' תמוז תרס"ד

. . . During the entire period of exile there generally existed a conflict within the [Jewish] nation between these two forces. At times there was a tendency to stress and strengthen the material needs of the nation and other universal human needs, which basically derives from the unique drive which is inherent in Yosef and Ephraim. At other times there was awakened the spiritual drive to fulfill the Torah and the blossoming of the special spiritual qualities of Israel, to raise on high the glory of the fear and love of Hashem and the love of Torah and its ways. . . Behold, as part of the role of Moshiach ben Yosef, the Zionist vision has been revealed in our generation, which puts an inordinate stress upon the general [needs of the nation]. Because of the lack of our abilities, these powers (i.e. the material and spiritual) remain ununited and we haven't been able to make them (the Zionists) come to the realization that the general [material] success for Israel serves only as basis for a united foundation. Consequently, [the Zionist movement] needs to take a direction which will lead to mutual betterment, to let themselves be seriously influenced by the treasure [of our nation] i.e. the tzaddikim and the Torah scholars. On the other side, there needs to be a recognition that the desire for the betterment of Israel and its awakening as a living nation with all of its attendant needs [to be satisfied], which is proper as long as it comes together in the proper direction, has not yet been met with success. This lack of success has caused a splintering of views and quarelling amongst brethren. It has taken such a dangerous path that its leader has fallen victim due to terrible frustration and worry. Consequently, it is proper for us to focus on efforts to achieve the unification of the stick of Yosef with the stick of Yehudah (see Ezekiel 37:10) to rejoice at the awakening of the desire to live a healthy material life which is being aroused [in the hearts] of the general nation and to realize that this direction is not the goal of Israel, but rather a proper preparation for it to develop in accordance with its special manner. And when it is not being led towards the goal of submitting to its spiritual side and the desire to achieve it, then it is only to be considered to be akin to the kingdom of Ephraim which was

likened to “a cake not turned [over the coals,” i.e. which one side is burned and the other side remains unbaked]. (Hoshea 7:8) This is because “they forsook the fountain of the living waters.” (Jeremiah 2:13). “They call to Egypt [for help] and go to Assyria.” (Hoshea 7:11) . . . **Eulogy for Dr. Herzl delivered by HaRav Avraham Yitzchak Kook in Joffa, 20th of Tamuz, 1904 (July 3, 1904)**

F.

מאז התחוללה תנועת הלאומיים והציונים לא חדלו לדבר דברים מפורשים או ברמזים בי התחיה הלאומית היא הגאולה. העני ורוכב על חמור היה ללעג התולי. זה כח"י שנה אשר היתה הלאומית בפי הספרות לרעיון הגאולה, הגאולה היא טבעית, וזאת היא מהמפורסמות בהספרות הציונית, ואלה המתכחשים והמכחישים את הדבר המפורסם הזה, הם בעצמם יביעו ידברו כן כי הגאולה היא רק טבעית תלויה ברוח הלאומי, ולבלתי הלאות את הקורא לחפש הרבה, דים המאמרים מהעת האחרונה בהמליץ תר"ס גליונות 267, 268 מאת א"י סלוצקי, ומכתב ב' ממנו שם 287, ובהצפירה גליון 5 מאמר חפזון מאת יהל"ל האומר מפורש כי אמונת המשיח נולדה בעמנו רק בזמן הגלות והצרות. וזאת היא הכחשה גלויה בעקרי הדת, וכן בקונטרס קריינא דאגרתא, מאת אלעזר פרידמאן, ציוני נלהב, שיצא גם כן בשנה זו. די לעת עתה הדוגמאות האלה. אור לישרים לאנדא, שלמה ולמן עמוד מס:

34-33

From the inception of the nationalist movement, the Zionists haven't stopped claiming, either directly or indirectly, that the national revival is the salvation itself. [The imagery of] the humble [Moshiach] riding on a donkey (Zecharia 9:9) is a butt of their jokes. For the past eighteen years, the national revival is depicted in their literature as their ideal of Redemption and that the Redemption will happen [only] through natural means. This is a common theme in the publicized Zionist literature. Those who deny, or pretend to deny this well known fact, will, themselves, echo this same theme, i.e. that the Redemption will only occur through natural means and is solely dependent upon the nationalist spirit [within Jewry]. In order that the reader not be burdened with excessive research, it is sufficient for him to find the latest editions of *HaMeilitz* of this year, 5660 (1899-1900) numbers 267 and 268, and read the articles written by [Abraham Jacob] Slucki and the second letter written by him in edition number 287 and also the article in *HaTzefirah* number 5 entitled, “*Chipozen*,” by Yehudah Leib Levin which unequivocally states that the belief in Moshiach developed only during the times of exile and oppression. This is an open denial in one of the principles of our faith! Likewise, the pamphlet entitled *Krayana d'Igarta* authored by Elazar Friedman, a fervent Zionist, that also was published this year, [expresses similar ideas]. These examples will suffice for now. **Sefer Ohr Layesharim, R. Shlomo Zalman Landa and R. Yosef Rabinowitz of Kovna, 1900, p. 33**

II. Yishmael

A.

(1) וַיֹּאמֶר לָהּ מְלָאךְ ד' הָרְבָה אֲרֻבָּה אֶת-יִרְעֶךָ וְלֹא יִסְפָּר מֵרֹב: וַיֹּאמֶר לָהּ מְלָאךְ ד' הִנֵּה הָרָה וְיִלְדֶת בֶּן וְקִרְאת שְׁמוֹ יִשְׁמַעְאֵל כִּי-שָׁמַע ד' אֶל-עֲנִיָּהּ: וְהוּא יִהְיֶה פָּרָא אָדָם יָדוֹ בְּכָל יוֹד כָּל בּוֹ וְעַל-פָּנָי כָּל-אֲחָיו יִשְׁכֹּן: בְּרֵאשִׁית טז:יב

And the angel of the L-rd said to her (Hagar), I will multiply your seed exceedingly, that it shall not be counted for multitude. And the angel of the L-rd said to her, Behold, you are with child, and shall bear a son, and shall call his name Ishmael; because the L-rd has heard your affliction. And he will be a wild man; his hand will be against every man, and every man's hand against him; and he shall live in the presence of all his brothers. **Genesis 16:10-11**

(2) והוא יהיה פרא אדם, רבי יוחנן ורבי שמעון בן לקיש, רבי יוחנן אמר שהכל יהיו גדלים ביישוב והוא יהיה גדל במדבר, רבי שמעון בן לקיש אמר פרא אדם וודאי שהכל בוזזים ממון והוא בוזז נפשות, ידו בכל ויד כל בו, קרי בו כלבו, הוא והכלב שוים מה הכלב אוכל נבלות אף הוא אוכל נבלות. בראשית רבה פרשה מה:ט

(Genesis 16:12) "And he will be a wild man." Rabbi Yochanon and Rabbi Shimon ben Lakish had the following explanations: Rabbi Yochanon said that this means that although everyone else is raised in the populated areas, Yishmael will be raised in the desert. Rabbi Shimon ben Lakish said: Although other nations plunder money, he will plunder souls. (ibid.) "His hand will be against every man, and every man's hand will be against him." The word "kol bo" [every . . . against him] is similar to kalbo [his dog]. He is similar to a dog. Just as a dog eats carrion so too will he. **Beraishis Rabbah 45:9**

B.

נס השביעי אחר הדברים האלה היה דבר ד' אל אברם במחזה . . . ר' אליעזר אומ' הראה הקב"ה לאברהם אבינו בין הבתרים ארבע מלכיות מושלן ואבדן, שנ'ויאמר אליו קחה לי עגלה משולשת וכו' עגלה משולשת זו מלכות רביעית שהיא מלכות אדום שהיא כעגלה דשא, עז משולשת זו מלכות יון שנ' וצפיר העזים הגדיל עד מאד, ואיל משולש זו מלכות מדי ופרס, שנ' האיל בעל הקרנים אשר ראיתי מלכי מדי ופרס ותור אלו בני ישמעאל אין הלשון הזה לשון תור אלא בלשון ארמית תור זה שור אין לארץ כשיצמד שור זכר עם נקבה יפתחו ויסדרו את כל המעמקים כדין אמ' חיותא רביעתא, . . . עמד אברהם והיה מתפלל לפני הקב"ה כדי שלא ישתעבדו בניו בארבע מלכיות הללו ונפלה עליו שנת תרדמה וישן לו, שנ' ותרדמה נפלה על אברם, וכי יש לך אדם שהוא יושב וישן ויוכל להתפלל, אלא ללמדך שהיה אברם שוכב וישן מכח תפלה כדי שישתעבדו ארבע מלכיות הללו, שנ' והנה אימה חשכה גדולה נופלת עליו, אימה זו מלכות אדום שנ' דחילא ואימתני ותקיפא, חשכה זו מלכות יון שהחשיכה עיניהם של ישראל מכל מצות התורה, גדולה זו מלכות פרס ומדי שגדלה למכור את ישראל חנם, נופלת זו מלכות בבל שנפלה בידם ישראל, עליו אלו ישמעאלים שעליהם בן דוד יצמח, שנ' אויביו אלביש בושת. מדרש פרקי דרבי אליעזר פרק כז

The **seventh** trial was related to the following prophecy . . . Rabbi Eliezer said: The Holy One, blessed be He, showed our forefather Avraham four kingdoms as they ruled and in their destruction, as it says (Gen. 15:9), "Bring me a three year old heifer," which refers to the fourth kingdom, which is the kingdom of Edom (Rome) [that has grown fat] like a heifer in the grass (or the threshing floor, see Jeremiah 50:11), "and a three year old female goat," which refers to Greece, as it says (Daniel 8:8), "Then the male goat grew very great," "and a three year old ram," which refers to Media and Persia, as it says (Daniel 8:6), "And it came to the ram that had two horns," "and a turtledove (*tor*)," which refers to the children of Yishmael. We find in Aramaic that *tor* means an ox. No land can be resistant when a team of male and female oxen open up and arrange [into furrows] all of the deep ground. This is what is referred to in Scripture (Daniel 7:23) as, "The fourth beast [shall be a fourth kingdom upon earth, which shall be different from all kingdoms, and shall devour the whole earth, and shall trample it down, and break it in pieces]. . . . Avraham got up and prayed before the Holy One, blessed be He, in order that they not subjugate his children during the period of these four kingdoms, and a deep sleep fell upon him and he became unconscious, as it says (Gen. 15:12), ". . . a deep sleep fell upon Abram." Is there a person who can sit and sleep and is [yet] able to pray? But rather this teaches you that Avram laid down and slept as a result of the prayers, in order that they (his progeny) [not] be subjugated by these four kingdoms, as it says (ibid.), ". . . and, lo, a fear of great darkness fell upon him." "Fear" is referring to Edom, as it says [describing the fourth

creature, which is Edom - Rome] (Daniel 7:7), “. . . behold a fourth beast, dreadful and terrible, and exceedingly strong . . .” “Darkness” is referring to Greece who darkened the eyes of Israel from [performing] *mitzvas* (commandments) and [studying] Torah. “Great” is referring to the kingdom of Persia and Media who grew great (i.e. overstepped their bounds) to sell Israel for nought. “Fell” is referring to the kingdom of Babylon in whose hands Israel fell. “Upon him” is referring to Yishmael, upon which the son of David will sprout, as it says (Psalms 132:18), “His enemies I will clothe with shame; but upon himself his crown shall flourish.” **Midrash Pirkei d’Rabbi Eliezer Chapter 27**

C.

דבר לשבח אין לשון הזה של צחוק אלא לשון ירושה, שבשעה שנולד אבינו יצחק היו הכל שמחים אמר להם ישמעאל שוטים אתם אני בכור ואני נוטל פי שנים, שמתשובת אמנו שרה לאברהם כי לא יירש בן האמה הזאת עם בני אתה למד, כי לא יירש עם בני אפי' שאינו יצחק, ועם יצחק אע"פ שאינו בני, קל וחומר עם בני עם יצחק. בראשית רבה פרשה נגיא

The favorable interpretation is as follows: "Play" is an expression of [rivalry over] inheritance. When our Patriarch Yitzchok was born everyone was happy. Yishmael told them: Fools! I am the first born and I will take a double portion. [This is deduced] from the reply of our Matriarch Sarah to Avraham: **For the son of the servant girl shall not inherit with my son [with Yitzchok]. (Genesis 20:10) For the son of the servant girl shall not inherit with my son**, even if he wouldn't be [as outstanding as] Yitzchok. **With Yitzchok**, even if he wouldn't be my son. Most certainly [he won't inherit] **with my son with Yitzchok. Midrash Beraishis Rabbah 53:11**

D. And humiliation and wretchedness were stamped upon them and they were visited with wrath from G-d. **Koran 2:61**

E. Fight those to whom the Scriptures were given, who believe not in Allah nor the Last Day, and forbid not that which Allah hath forbidden by His messenger (Muhammed), and follow not the religion of truth, until they pay the tribute (*jizya*) readily, **being brought low. Koran 9:29**

F. By the payment of *jizya*, the Jews became *dhimmis*, protected subjects; were the tax to be abolished, Jewish blood would be shed freely. **Netira's appeal to Caliph al-Mu'tadid (892-902) to reinstate the Jewish poll tax that he had abolished.**

G. [When the Muslims] neglected compliance with these [Islamic] principles, they became analogous to the wreckage swept down by a torrent. Other nations united against them; even the weakest and most submissive among these, like the Jews . . . [Islamic] tradition never implies any possible outbreak of contest between Muslims and **dispersed bands of Jews, living as "Dhimmi," or "People of the Covenant," under Muslim rule . . . because fighting against such powerless and scattered band of people** was not so significant an issue as to require an announcement of glad tidings to Muslims by the Prophet-peace be upon him. . . . **Speech given by Shaykh Nadim al Jisr, a Lebanese member of the Islamic Research Academy at the Fourth Conference of the Academy of Islamic Research, held in September 1968**

III. Arab Nationalism

A. We tend to believe abroad that Palestine is nowadays almost completely deserted, a noncultivated wilderness, and anyone can come there and buy as much land as his heart desires. But in reality this is not the case. It is difficult to find anywhere in the country Arab land which

lies fallow; the only areas which are not cultivated are sand dunes or stony mountains, which can be only planted with trees, and even this only after much labor and capital would be invested in clearance and preparation. . . . We tend to believe abroad that all Arabs are desert barbarians, an asinine people who does not see or understand what is going on around them. This is a cardinal mistake. . . . [When] the day will come in which the life of our people in the Land of Israel will develop to such a degree that they will push aside the local population by little or by much, then it will not easily give up its place . . . One thing we certainly should have learned from our past and present history, and that is not to create anger among the local population against us . . . We have to treat the local population with love and respect, justly and rightly. And what do our brethren in the Land of Israel do? Exactly the opposite! [T]hey behave toward the Arabs with hostility and cruelty, infringe upon their boundaries, hit them shamefully without reason, and even brag about it. Our brethren are right when they say that the Arab honours only those who show valour and fortitude; but this is the case only when he feels that the other side has justice on his side. It is very different in a case when [the Arab] thinks that his opponent's actions are iniquitous and unlawful; in that case he may keep his anger to himself for a long time, but it will dwell in his heart and in the long run he will prove himself to be vengeful and full of retribution.

Ahad Ha'Am (Asher Zvi Hirsch Ginsberg), Emet M'Eretz Yisrael, 1891

B. There are now in the whole of Palestine hardly 700,000 people, a population much less than that of the province of Galilee alone in the time of C---. Of these 235,000 live in the larger towns, 465,000 in the smaller towns and villages. Four-fifths of the whole population are Moslems. A small proportion of these are Bedouin Arabs; the remainder, although they speak Arabic and are termed Arabs, *are largely of mixed race*. Some 77,000 of the population are Christians, in large majority belonging to the Orthodox Church, and speaking Arabic. The minority are members of the Latin or of the Uniate Greek Catholic Church, or—a small number—are Protestants. The Jewish element of the population numbers 76,000. Almost all have entered Palestine during the last 40 years. Prior to 1850 there were in the country only a handful of Jews. In the following 30 years a few hundreds (*sic*) came to Palestine. Most of them were animated by religious motives; they came to pray and to die in the Holy Land, and to be buried in its soil. After the persecutions in Russia forty years ago, the movement of the Jews to Palestine assumed larger proportions. Jewish agricultural colonies were founded. They developed the culture of oranges and gave importance to the Jaffa orange trade. They cultivated the vine, and manufactured and exported wine. They drained swamps. They planted eucalyptus trees. They practised, with modern methods, all the processes of agriculture. There are at the present time 64 of these settlements, large and small, with a population of some 15,000.

Mandate for Palestine - Interim report of the Mandatory to the League of Nations/Balfour Declaration text (30 July 1921)"

C. **Palestinian National Covenant (Charter) Adopted by the Palestine National Council in 1964, revised in 1968**

Article 1: Palestine is the homeland of the Arab Palestinian people; it is an indivisible part of the Arab homeland, and **the Palestinian people are an integral part of the Arab nation.** **Article 2:** Palestine, with the boundaries it had during the British Mandate, is an indivisible territorial unit. **Article 3:** The Palestinian Arab people possess the legal right to their homeland and have the right to determine their destiny after achieving the liberation of their country in accordance with their wishes and entirely of their own accord and will. **Article 4:** The Palestinian identity is a genuine, essential, and inherent characteristic; it is transmitted from parents to children. The Zionist occupation and the dispersal of the Palestinian Arab people, through the disasters which befell them, do not make them lose their Palestinian identity and

their membership in the Palestinian community, nor do they negate them. **Article 5:** The Palestinians are those Arab nationals who, until 1947, normally resided in Palestine regardless of whether they were evicted from it or have stayed there. Anyone born, after that date, of a Palestinian father - whether inside Palestine or outside it - is also a Palestinian. **Article 6:** The Jews who had normally resided in Palestine until the beginning of the Zionist invasion will be considered Palestinians. **Article 7:** That there is a Palestinian community and that it has material, spiritual, and historical connection with Palestine are indisputable facts. It is a national duty to bring up individual Palestinians in an Arab revolutionary manner. All means of information and education must be adopted in order to acquaint the Palestinian with his country in the most profound manner, both spiritual and material, that is possible. He must be prepared for the armed struggle and ready to sacrifice his wealth and his life in order to win back his homeland and bring about its liberation. **Article 8:** The phase in their history, through which the Palestinian people are now living, is that of national (watani) struggle for the liberation of Palestine. Thus the conflicts among the Palestinian national forces are secondary, and should be ended for the sake of the basic conflict that exists between the forces of Zionism and of imperialism on the one hand, and the Palestinian Arab people on the other. On this basis, the Palestinian masses, regardless of whether they are residing in the national homeland or in diaspora (mahajir), constitute - both their organizations and the individuals - one national front working for the retrieval of Palestine and its liberation through armed struggle.

D.

הֵם קִנְאוּנִי בְּלֹא-אֵל כְּעֶסוֹנִי בְּהַבְלִיָּהֶם וְאֲנִי אֶקְנִיָּאִם בְּלֹא-עֵם בְּגוֹי נָבֵל אֲכַעִיסֵם: כִּי-אֵשׁ קָדְחָהּ בְּאִפִּי וַתִּיקַד עַד-שְׂאוֹל תַּחְתִּית וְתֹאכַל אֶרֶץ וַיִּבְלָה וְתִלְהֹט מוֹסְדֵי הָרִים: אִסְפָּה עָלֵימוּ רָעוֹת חֲצִי אֲכָלָהּ-בָּם: דְּבָרִים לִב־כֹּא-כֹג

They have moved Me to jealousy with that which is not G-d; they have provoked Me to anger with their vanities; and I will move them to jealousy with those who are not a people; I will provoke them to anger with a foolish nation. For a fire is kindled in My anger, and shall burn to the lowest part of Sheol, and shall consume the earth with her produce, and set on fire the foundations of the mountains. I will heap evils upon them; I will spend my arrows upon them.

Deuteronomy 32:21-23

E.

אמר רבי יצחק, לא היה צריך להתחיל את התורה אלא מהחדש הזה לכם, שהיא מצוה ראשונה שנצטוו ישראל (כי עיקר התורה אינה אלא למצותיה), ומה טעם פתח בבראשית, משום כח מעשיו הגיד לעצמו לתת להם נחלת גוים (תהלים קיא, ו.), שאם יאמרו אומות העולם לישראל, ליסטים אתם, שכבשתם ארצות שבעה גוים, הם אומרים להם, כל הארץ של הקב"ה היא, הוא בראה (נשמע מהודעת הבריאה) ונתנה לאשר ישר בעיניו, ברצונו נתנה להם, וברצונו נטלה מהם ונתנה לנו: רש"י בראשית א:א ממדרש תנחומא

Rabbi Yitzchak said: It was not necessary to begin the Torah but from "This month shall be unto you" which is the first mitzva which Israel was commanded (since the essence of the Torah is its commandments). What then is the reason that it began with Genesis? This is because [of the verse] (Psalms 111:6), "He has declared to His people the power of His works, that He may give them the heritage of the nations." For if the nations of the world should say to Israel, "You are robbers, because you have seized by force the lands of the seven nations of Canaan," they can reply to them, "The entire world belongs to the Holy One, blessed be He. He created it and gave it to whomever it was right in His eyes. Of His own will He took it from them and gave it to us."

Rashi to Genesis 1:1, based upon the Midrash Tanchuma